

Антон Володченко,
студент 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **О. В. Задворна,**
ст. викладач (БДПУ)

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

Актуальність статті полягає у новітньому підході до питань що стосуються формування трудових ресурсів в умовах ринкової економіки та їх особливості на сучасному етапі розвитку суспільних відносин.

Проблеми трудових ресурсів досліджували так вчені, як В.С. Венедіктов, І.М. Прибиткова, Я.Ю. Кондратьєв, Ю.І. Римаренко, В.І. Олефір та інші.

Метою дослідження є визначення стану та перспективі розвитку формування трудових ресурсів з точки зору науки трудового права.

У цьому дослідженні нас цікавить та частина населення, яка є або може бути суб'єктом трудових відносин. До неї відноситься усе працездатне населення, зайняте незалежно від віку у сферах суспільного господарства та індивідуальної трудової діяльності. Сюди також включаються особи працездатного віку, потенційно здатні до праці, але зайняті в домашньому або особистому підсобному господарстві, на навчанні з відривом від виробництва, на строковій військовій службі.

Важливе значення для функціонування будь-якої країни є процес відтворення населення, який показує стан трудових ресурсів держави. Можна виокремити два основних види відтворення населення: природні процеси та міграційні процеси.

Природні процеси виражаються в цілком природних речах, а саме: в народженні та смерті людей. Основним поповненням трудових ресурсів будь-якої країни є та буде населення молодше працездатного віку.

Позитивним моментом сучасного демографічного стану є збільшення числа народжених дітей. Однак навіть це не вселяє оптимізму

Таким чином, органи державної влади повинні проводити національну політику, спрямовану на стимулювання народження дітей (першим, доволі вдалим, на наш погляд, кроком на цьому шляху було кардинальне підвищення допомоги по народженню дитини). Також, на наш погляд, слід вдатися до такого не зовсім соціального заходу, як підвищення пенсійного віку.

Міграційні процеси є також чинником змін чисельності і складу населення. У вузькому значенні (міграція – лат. *migratio*, від *migro* – переселяюсь, переселення, переміщення) [3, с.432] прийнято розуміти особливий процес територіального переміщення населення, який завершується зміною постійного місця проживання, що в буквальному розумінні слова означає переселення [4, с.9].

Слід зазначити, що міграційні процеси крім переселень (зміна постійного місця проживання), охоплюють усі види переміщень населення в просторі – сезонні, епізодичні, маятникові. Міграція являє собою певні

переміщення населення через кордони тих чи інших територій незалежно від їх мети, тривалості та регулярності.

Природний процес відтворення населення сьогодні і в недалекому майбутньому не в змозі задовольнити економіку України, на наш погляд, сьогодні слід провадити дуже вивірену міграційну політику, хоча б для того, щоб, принаймні, стабілізувати чисельність населення.

Так, Україна сьогодні могла би стати бажаним об'єктом для мігрантів афро-азіатського походження, якби питання здобуття громадянства вирішувалися набагато простіше. Також необхідно застосовувати заходи щодо залучення мігрантів з колишніх республік Радянського Союзу, а також забезпечувати створення належних умов в сфері праці та відпочинку для власних громадян з метою зниження їх відтоку з України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Курило І. Деякі демографічні передумови формування економічної активності та соціальної стратифікації населення України / І. Курило // Україна: аспекти праці. – 2003. – № 8. – С. 19-25.
2. Економіка України за січень 2006 р. // Урядовий кур'єр. – 2006. – № 37. – С. 8.
3. Словник іншомовних слів / За ред. І. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ, 1977. – 775 с.
4. Романюк М. Д. Міграції населення України за умов перехідної економіки: Методологія і практика регулювання / М. Д. Романюк ; НАН України, Рада по вивченню продуктивних сил України. – Львів : Світ, 1999. – 289 с.

Володимир Вольвач,
студент мІПТ групи
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Т. Ф. Сидорченко,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ВПЛИВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Актуальність теми. Економічні перетворення, які відбуваються у національній економіці, беззаперечно вказують на необхідність розробки і застосування нових підходів до розвитку інвестиційного процесу в країні взагалі та в її регіонах зокрема. Адже інвестиційна діяльність є тією вирішальною ланкою в економічній політиці держави, активізація якої дозволить забезпечити економічне зростання та приріст соціального ефекту, збалансувати макроструктури.

Ступінь досліджуваності проблеми. Аналіз наукових джерел засвідчив, що невисока інвестиційна активність в Україні зумовлена низькою інвестиційною привабливістю країни. Питанням виявлення і ефективного залучення інвестиційних ресурсів присвячені роботи таких відомих вчених О.Амоша, П.Беленький, Б.Данилишин, Б.Литвин, А.Пересада та інші.